

anerkjendes, da den ikke var gammel nok. Ja, det gjør mig ondt, at jeg ikke fik at vide af den ærede Minister, hvor gammel en Menighed da skulde være, inden den kunde vente at faae Anerkjendelse. Den høitærede Cultusminister sagde det ikke; men vi kunne maaskee vente at høre af ham, om en Menighed skal være 1 eller 10 Aar gammel, inden den kan erholde Anerkjendelse. Naar den ærede Minister gjorde end yderligere opmærksom paa, at denne Menighed ikke var talrig — den talte omtrent kun 100 Medlemmer — saa veed jeg rigtignok ikke, hvor stort et Antal Medlemmer der hører til en Menighed, for at kunne fortjene at faae Anerkjendelse, men maaskee den ærede Cultusminister ogsaa vil være saa god at oplyse os, om han forlanger 1000 eller 1200 eller hvilket som helst andet Antal. Alt dette er, som sagt, Noget, hvorom vi maaskee kunne vente at høre noget Nærmere fra den ærede Ministers Side.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Rindberg) underkastede Menighedens Præst en skarp Kritik. Jeg havde tænkt paa at ville imødegaae ham, men jeg kan overmaade godt lade det være, eftersom han tilstrækkeligt blev imødegaaet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen).

I Anledning af en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgfreds (Grundtvig), hvori han gjorde opmærksom paa, at det ikke var nødvendigt, at denne Menighed skulde anerkjendes ved Lov, fordi de ældre anerkjendte Troessamfund heri Landet ikke vare anerkjendte ved Lov, skal jeg bemærke, at jeg ikke troer, at de ældre Troessamfund nogensinde ere blevne anerkjendte ved Lov; jeg troer tværtimod, at de i sin Tid ere blevne anerkjendte i Kraft af den absolute Konges Villie. (Stemmer: Det er jo ogsaa Lov!), ja derom kan der jo være forskellige Meninge-

Naar den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgfreds (Hammerich) har gjort opmærksom paa, at Skoledirectionen her i Byen i disse Dage skulde have besaaet, at den vedkommende Menigheds Skole skulde lukkes, saa er det ganske rigtigt, og jeg skal med den

høitærede Formands Tilladelse tage mig den Frihed at oplæse den originale Skrivelse, som handler om denne Sag; den er af den Vigtighed, at den bør komme frem her. Den lyder saaledes:

Den kongelige Direction for Børger- og Almue-skolevæsenet i Kjøbenhavn har under 14de Januar tilskrevet Trinitatis Skolecom-
fion saaledes:

„Da det af vedlagte Udkaft (attesteret af Herr Grunnet) fremgaaer, at Prædikanten ved den saakaldte evangelisk-lutheriske Frimenighed her i Staden, N. P. Grunnet, forestaaer en Skole, til hvilken Directionen ikke har meddeelt ham Concession og hvis Bestaaende er ulovlig, saa anmodes Commissionen tjenstligst om uophødeligen at standse denne Skole, der formeentlig holdes i Adelgade udfor Sølvgaden, samt derhos drage Omsorg for, at Eleverne af bemeldte Skole erholde anden, efter deres Alder passende, Underviisning, saafremt fornødent gjøres, ved at optages i de offentlige Skoler, hvor de dog, hvis det ønskes, kunne blive fritagne for Deeltagelse i Religions-Underviisningen. Vi imødesee som snarest Commissionens behagelige Indberetning om Standningen af dette Skolehold.“

„Som Commissionens Formand maa jeg ifølge heraf tjenstligst bede og paalægge Dem strax at ophøre med dette ulovlige Skolehold, samt at meddele mig Navneliste paa de Børn, der besøge Skolen.“

„Deres Erklæring i denne Anledning beder jeg mig skriftlig tilstillet i den løbende Uge.“

Paa Skolecommissionens Begne

Rothe.

Kjøbenhavn d. 19. Januar 1856.“

„S. T. Hr. Grunnet“

og udenpaa hedder det:

„Til Prædikanten for den saakaldte evangelisk-lutheriske Frimenighed i Kjøbenhavn, Hr. N. P. Grunnet.“